

Ale jak jsem se tak rozhlížela a kladla otázky, zjistila jsem, že každé z těch pravidel má vždycky své výjimky. Má matka byla učitelka, ale nemyslím, že musela otce žádat o povolení, aby mohla jít vyučovat do školy. A na Technické a přírodovědecké univerzitě krále Abdalláha se mohli stýkat muslimové s nemuslimy.

Pro ženy je naprosto nemyslitelné porušovat kodex oblékání. Muži musejí nosit taub, což je dlouhá bílá košile, a červenobíle kostkovaný šátek ghutra, ale většina mužů, které znám, se takto oblékali jen na zvláštní příležitosti; obvykle nosili západní oděv jako kalhoty a sako nebo džíny. Pro ženy však neexistuje žádná výjimka – v devíti letech černá abája, která zakryje každíčký kousek vašeho těla kromě rukou, a ve dvanácti nikáb, který zahálí i obličej. Tento oděv je striktně vyžadován a nepodřídít se znamená říkat si o tvrdý trest.

Někteří muži v Saúdské Arábii jsou toho názoru, že dalším ne-ne by mělo být vzdělání pro dívky. Používají k tomu takové rčení: „Pustit dívku do školy je jako nechat velblouda, aby strčil nos do stanu – nakonec se do něj nacpe celý a zabere v něm všechno místo.“

Kromě náboženských instrukcí však byla škola také místem, kde jsme se tu a tam doslechly něco málo o Západě – že se tam žije dobře, že lidé mají svobodu a že nezabíjejí dívky jen za to, že udělají něco špatného. Byla jsem v naprostém šoku, když jsem se doslechla, že tamní dívky mají kluky a všichni o tom vědí, že spolu chodí venku a drží se přitom za ruce.

Velmi brzy jsem se naučila, že musím umět zachovat tajemství – a lhát, když je to nutné –, abych se vyhnula potrestání nebo i smrti. Například někdy kolem mých dvanáctých narozenin se stalo něco, co zcela změnilo mé uvažování i celý můj život. Zakoukala jsem se do dívky. Nejdříve jsem cítila, že se se mnou děje něco divného. Moje sestry a všechny sestřenice z rodiny byly zamilované do kluků, i když se k nim nesměly přibližovat, ale mně se líbila holka. Mé city byly mou součástí a nedokázala jsem je potlačit. Vzpomínám si na den, kdy jsme si hrály samy v jejím pokoji. Přišla jsem k ní a políbila ji. Ona můj polibek opětovala a pak jsme se milovaly, zrovna jako dospělí. Pro nás obě to byla první zkušenost. Od té doby jsem stále myslela na dívky a nedovedla jsem si představit sama sebe s klukem. Když jsem se dívala na televizi, nikdy jsem tam neviděla dvě zamilované dívky. Začala jsem přemýšlet, proč spolu musí chodit jen kluk s holkou. Byla to otázka, kterou jsem se neodvažovala vyslovit nahlas. Kdyby mě nachtali s dívkou, mělo by to vážné následky: doma i ve škole mluvili všichni o cti a neustále nám připomínali, že musíme být „čisté“.

Čest – mít ji, uchovat si ji, chránit si ji nebo o ni přijít –, to bylo vlákno, které se vinulo každíčkou částí našich životů. Věděla jsem, že má rodina by zabíjela, aby ochránila svou čest, zbavila se hanby. Všechny ty dusivé zákazy pro ženy a dívky, ať byly kdekoli – doma, ve škole, na návštěvě u příbuzných nebo v obchodě –, byly ve jménu cti. A tohle břemeno nesly pouze a výlučně dívky a ženy. Proto mít sex s dívkou by bylo